

Δαυίδ Κενο,

ιστ. κατάγ. Σιδ. Μουσ. βιβλ. 3, σ. 89

(1700 - 1784)

Χαλκίδιον Εβ

(18 αι.)

α φύνημα Τροχίμ, ἀπὸ Χαλκίδιον δαΐδης [ἐν ἑν-

νοχίας ἐνθάδε], ἀποδίδειν εἰς τὴν φωνήν. »

